112
3. YIL 23 MART 1966 FİATI 100 KURUŞ

KARAOĞLAN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

KARAOĞLAN - HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sahibi ve Sorumlu Yönetmeni: SUAT YALAZ

Ankara Cad. 45. Güncer Han No. 19 İstanbul Tel: 273007

İLÂN VE ABONE ŞARTLARI: Arka Kapak (4 Renk Ofset Baskı): 1000 Lira
Ön İç Kapak: 700, Arka İç Kapak: 600, İç Sayfa: 500 Lira
Abone: Yıllığı 40, Altı Aylığı 22 Lira

Bayiler için müracaat adresi:

ANADOLU DAĞITIMI: Hürriyet Dağıtım Ltd. Şirketi Cağaloğlu, Emek Han 19. İstanbul.

İSTANBUL DAĞITIMI: İbrahim Kazma. Ankara caddesi, Vilayet Han. İstanbul.

DURAN OFSET BASIMEVİ - İSTANBUL, 27 71 34

BİR HATIRA : İlk Karaoğlan filmi "Altay'dan Gelen Yiğit" in dış sahneleri Kütahya dolaylarında çevrilmişti. "BAYBORA'nın OĞLU" nun bazı dış sahneleri ise İznik kalesinde ve surlarında çekilecek. Yukarda rejisör Suat Yalaz'ı, ilk Karaoğlan filminde rol alan Kartal Tibet, Mehmet Ali Akpınar ve Danyal Topatan'la Kütahya civarında bir arada ve at üstünde görüyorsunuz...

Nihayet, kirli tırnaklı eller Karaoğlan filmine de uzandı!

Yurdumuzda bir başarı kazanmış isim üstüne çöreklenip oturmuş olan kopyacılık şeytanının kirli tırnaklı uzun eli sonunda KARAOĞLAN'ımızın filmine de uzandı.

Birinci Karaoğlan filmi olan Altaydan Gelen Yiğit filminin sonunda Karaoğlan (K. TİBET), arkadaşı Balaban'a (M. A. Akpınar.)

— «Babamın Bizansta olduğunu öğrendim, onu nasıl olsa bulurum artık!» der.

Bu konuşmadan ikinci filmin de çekileceğini ve Karaoğlan'ın Bizansa geleceğini kestiren bazı açık gözler, kendilerine Suat Yalaz'ın tavsiye ettiği Kartal Tibet'le böyle bir filmde oynayacağını sezdirmeden mukavele imzalıyorlar ve biraz sonra yanına M. Ali Akpınar'ı, daha sonra Altaydan Gelen Yiğit filminde hancının karısı olan Ayfer Feray'ı da meyhanecinin karısı olarak sokuşturuyorlar ve Bizansa bir meseleyi halletmeye gönderiyorlar. Kadroya Reha Yurdakul ve Danyal Topatanı da koymayı çok istiyorlar ama Suat Yalaz bunlara durumu anlatıp filmde oynamamalarını önlediği için bu olamıyor. Onlar da olsa, tam Altaydan Gelen Yiğit filminin kadrosu ile ikinci bölümü imiş gibi sinema seyircisi kandırılacak.

Suat Yalaz Alanya'dan döndü...

Evvelki hafta, ikinci Karaoğlan filmi «BAYBORA'NIN OĞLU» filminin dış sahnelerinin yerlerini tesbit etmek için Suat Yalaz Alanya ve civarına gitti. Oradaki, Bizanstan kalma kaleleri gezip gördü. Fakat rahatsızlandığı için fazla kalamadan döndü.

Rahatsızlığını çabuk atlatan Suat Yalaz, şehrimize döndükten sonra, hemen dergi ve film çalışmalarına başladı. Bu arada filmin kalede geçecek bazı dış sahnelerini İznik'te Bizanstan kalma kale ve surlarda çevirmeğe karar verdi..

Böyle hafiflikler aslında bekleniyordu, ama doğrusu güya büyük geçinen bir firmanın önderliğinde (iyi) tanınan bazı genç sanatçıların önayak ve âlet olması beklenmiyordu...

Biz: «— Kimse, atlı kılıçlı film yapmasın, onu bize bıraksınlar.» demiyoruz. Meselâ, Mete Han diye Türk tarihinden bir bölümü beyaz perdeye aktarmaya çalışan Artist Filme Malkoçoğlu diye bir Türk akıncısını filme almağa hazırlanan Duru Filme, arkadaşımız Oğuz Özdeş'in Tuna boylarında ve Kanije savaşında geçen «Karapençe» romanını filme alacak olan Pesen Filme, candan başarılar diliyoruz ve böyle çürük tahtalara basmak gafletinde bulunmadıkları için de kendilerini kutluyoruz...

GEÇER SEBEP

İngiltere'de küçük bir şehrin garına bir adam girdi. Doğru şefon odasına yöneldi. Öfkeyle:

— Buradan her gün saat 11.15'te geçen trenin pazar günleri düdük çalmasına lütfen engel olun, dedi.

— İmkânsız, dedi şef. Ama neden kuzum?

— Söyliyeyim. Bizim papaz efendi trenin düdüğünü işitinceye kadar vaazına devam eder. Oysa bu pazar trenin tam 35 dakika rötarı vardı azizim...

İTHAM

Yolda küçücük bir çocuk parmaklarının ucunda dikilmiş bir kapının zilini çalmaya çalışıyordu. Yoldan geçen bir polis halini görünce, uzandı, zile bastı. Kapı açıldı ve bir adam göründü eşikte. Çocuk parmağıyla polisi işaret ederek feryadı bastı:

— Valla ben çalmadım amca, bu çaldı...

Sonra tabana kuvvet kaçtı gitti .

SONRASI

İtalya'da bir kasabada bir pazar günü Alberto'nun annesi sordu:

— Kilisede uslu durdun mu yavrum?

— Elbette anneciğim. Adamın biri içi para dolu bir kutu getirdi bana, önüme uzattı. Reddettim, almadım bile.

— *«Bununkini ayrı pişir. Yemekten iyi anlıyor galiba...*

FİKİR BEYANI

Lord Balfour'un Amerika hakkında hiç de iyi fikirleri yoktu. Kendisine New York"u gezdirirlerken, kılı bile kıpırdamamıştı. O zamanlar en yüksek bina olan Woolworth Building'in önünde arkadaşlarından biri ona seslendi:

— Binanın boyu 270 metre yüksekliğindedir ve bir yıl dokuz ay içinde inşa edilmiştir.

Balfour'dan yine övücü bir söz çıkmadı. Arkadaşı devam etti:

— Tamamen çelikten inşa edilen binanın yanmasına da imkân yoktur.

Bolfour nihayet sessizliği bozdu:

— Yazık.

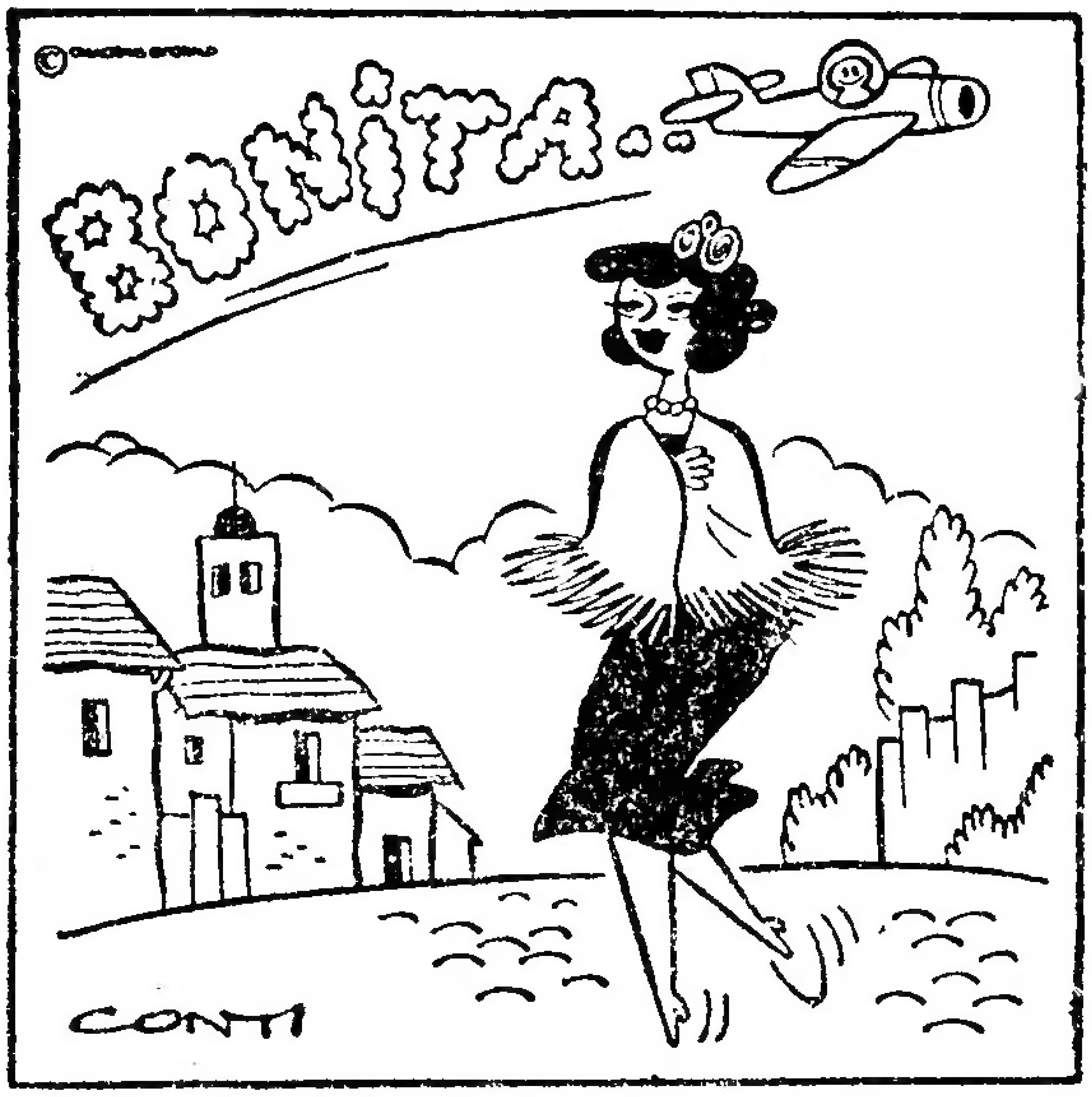

C E N T İ L M E N L İ K . . .

— *Bu ne sigarası kuzum?...*

5 YOLCU

— 8 —

Genç adam, bir çok yerlerde çalışmıştı. Daha da çalışacağını umuyordu. Paiti adası, Lancashire'deki meslek hayatına ilk atıldığı caz kulübünden çok uzaklardaydı. Bir hayli yükselmişti Riff. Bir sürü hayranı vardı. Caz dünyasında kendisine bir isim yapmıştı. Hayatından memnundu. Evet, çok yer görmüştü.

Şimdi de Artiller'e gidecekti.

Paiti adasını gözlerinin önünde canlandırmağa çalıştı.

Sıcak güneş... Sıcak müzik. Ve sıcak ihtiraslar......

Bunların üçü de Riff Raileynin çok hoşuna gidecekti.

★

Riff Railey, Paiti adasını ilk gördüğü an hayâl kırıklığına uğramıyacağını hissetti. Harikulâde bir yerdi burası. Dupont şehrinin güneşte alev alev yanan sokakları, beyaz dişlerini ışıldatarak kendisine gülümseyen kadınlar da çok hoşuna gitti. Bunların bir kısmı İspanyol, bir kısmı zenci, bazıları da melezdi. Kadınlar, adeta gizli bir müziğe uyarak, dansedermiş gibi ahenkli ahenkli yürüyorlardı.

Flamingo kulübü de Riff Railey'i hayâl kırıklığına uğratmadı.

Genç adam, adaya geldikten bir kaç saat sonra kulübe uğradı. Flamingo'nun nasıl bir yer olduğunu anlamak, son numaraların nasıl karşılandığını görmek istiyordu. İnsan çalıştığı yerde güçlük çıkıp çıkmayacağını çabucak sezerdi.

Riff, Flamingo kulübünün kapısından girer girmez oraya hemen ısınacağını anladı. Gürültülü, eğlenceli bir yerdi burasfı. Ahali Flamingo'ya hoşça vakit geçirmek için geliyordu. Şık elbiselerini sağa sola göstermek için değil. Yerlilerin esmer çehreleri loş ışıkta pırıl pırıl parlıyordu. Bir kalipso şarkısı çalındı mı, ellerini sallayarak, ayaklarını yere sürüyor, dayanamayarak tatlı tatlı gülüyorardı. Konsolosluklar, petrol şirketleri ve diğer yerlerden gelen erkeklerle kadınlar da çekingenlkilrini bir tarafa bırakarak, ister istemez ona ra uyuyorlardı. Adanın sıcaklığı kanlarının kaynamasına sebep oluyordu adetâ.

Riff, yanında orkestranın diğer müzisyenleriyle bir masaya oturdu. Adamlar kulübün dekoruna bakarak, takdirle başlarını salladılar.

— «Lüks bir yer burası.»

— «Tam bizim gibi dahilere göre bir kulüp.»

— «Burasının kutuplardan daha sıcak olduğunu itiraf etmemiz lâzım.»

Gaga burunlu, neşeli tavırlı bir zenci kalipso söylemeğe başladı. Arkasındaki yerli orkestra ona çok güzel uyuyordu.

Riff, «Müşteriler bu müzikten sonra benim orkestramı nasıl karşılayacaklar acaba?» diye düşündü. «Neyse... Bu atmosferde her şey gider. Bundan eminim. Burası güzel ve rahat bir memleket. Ben de dinlenecek ve keyfime bakacağım. Bu adada insanı üzecek hiç bir şey yok.»

Şarkı bitti. Alkış sesi yerli orkestrayı bastırdı. Çiftler piste doluşurken şarkıcı da Riff'in masasına geldi.

— «Merhaba. Adım Sammü Coin benim. aliba benim yerimi siz alacaksınız.»

— «Öyle sanıyorum.»

İki genç el sıkıştılar. Riff, şarkıcıyı diğerleriyle tanıştırdı. Sammü Coin, bir sandalye çekerek oturdu.

Riff, hayran hayran, «Kalipso müziği çok hoşuma gidiyor,» dedi. «Bilhassa Kalipso burada kulağıma bambaşka geldi. Her halde bunun sebebi buralı olmanız.»

Sammy, bir kahkaha attı. «Ben Londra'lıyım, dostum. Yerli değilim.»

— «O halde burada ne işiniz var?»

— «Öyle bir manejerim var ki... Para kazanmak için beni dünyanın öbür ucuna bile yollar.»

— «Yoksa onun adı Wally Shine mi?»

— «Ta kendisi.»

Gülmeğe başladılar. Riff, sandalyesinin arkasına yaslandı. Artık bundan sonra Wally'nin aleyhinde bir lâf söylemiyecekti. Ona böyle güzel bir adada iş bulan bir manejer tebrik edilecek bir insandı.

Müzik gitgide coşuyor, çiftler daha hızlanıyordu. Etraftan kahkahalar aksetmekteydi. Adada bütün günleri çalışmakla geçmeyecekti tabii. Riff de gezip eğlenecekti. Genç adam, kendi kendisine gülümsedi.

Sonra da Sammy Coin'e eğilerek, fısıldadı. «Burada eğlenmek istediğiniz zaman ne yaparsınız?»

Sammy, «Limanda «Pis Dolly» diye bir yer var,» dedi.

BÜYÜK HEYECAN ROMANI

«Hepimizi orada toplanır, keyfimize bakarız.»

— «İyi»...

Tatlı bir ses, kulağının dibinde, «Sigara ister misiniz ?» diye sordu.

Riff, döndü. Yanında yari çıplak bir yerli kız duruyordu. Elinde tahta sigara tepsisi tutmaktaydı. Kız çok güzeldi doğrusu, Riff, hemen sigara almağa karar verdi. Cebini karıştırarak, bulduğu bozuk paraları tepsiye bıraktı.

Kız, paraları parmağıyla itere rek, sayarken, Riff onun ince boynundaki zinciri farketti. Bunun ucuna küçük bir madalyon takılmıştı. Genç adam, hayretle baktı. Madalyonun üzerindeki şekil hiç de kıza yakışacak bir şey değildi. Hatları iyice gerilmiş bir çehre vardı bunun üstünde. Küçük olmasına rağmen insanın dikkatini çekiyordu. Madalyondaki adam, adeta dişlerini göstere göstere kötü kötü gülüyordu.

Riff, bunu parmağıyla işaret ederek, Sammy'i dürttü. «A, a, şu canavara bakın!»

Orkestra, çaldığı parçayı bitirirken söylemişti bu sözleri. Bu beklenmedik sessizlikte herkes onu duydu tabii. Sigara satan kız bir an ona hayretle baktıktan sonra, korkuyla bir adım geriledi. Yan masadaki bir grup, dönüp Riff'e baktı. Sonra salonda hiddetli bir mırıltı dolaştı.

Kız, paranın üstünü Riff'in önüne itti. Riff, bunları alarak, bir kısmını ayırdı. Bunu kıza bahşiş olarak vermeğe kalktı ama o genç adama aldırmadı bile. Hızla masadan uzaklaştı.

Müzik, sanki sessizliğin meydana getirdiği derin boşluğu doldurmak istermiş gibi tekrar başladı.

Riff, hayretle Sammy'e baktı. «Ne oldu ?»

Sammy'nin kaşları çatılmıştı. «O «canavar» dediğin «voodoo» tanrısı Dambala'dır. Bu ada da voodoo hakkında söz söylenmez. Anlıyor musun? Şöyle etrafına bir bak, dostum.»

Riff, söylenileni yaptı.

Yakındaki masada bir kız daha ilk bakışta Paris'ten geldiği anlaşılan şık bir elbise giymişti. Onun boynunda da bir madalyon asılıydı. Bunda da Dambala'nın yüzü vardı.

Riff, masanın önünden dansederek geçen bir çifte baktı. Kızın kolundaki bileziği Damlaba'nın yüzü oyulmuştu.

Sigara satan başka bir kız da boynuna yine arkadaşı gibi bir madalyon takmıştı... Zengin bir çiftçinin mağrur kızının parmağında voodoo yüzüğü vardı... Riff, nereye bakarsa baksın, o acaip acaip gülen korkunç suratla karşılaşıyordu. Sanki adanın asıl hâkimi bu Dambala denilen iğrenç manlûktu.

Riff, başını salladı. «Bütün kadınlar voodoo tanrısının hayranı galiba. «Genç adam, hafızasını yokladı. Vaktiyle bir yerde voodoo dansları ve âyinleri hakkında bir şeyler okumuştu. «Her halde geceleri voodoo'yla uğraşanlar var. Pek hareketli bir şey olmalı bu.»

Sammy, başını salladı. «Orası öyle... telinin odasından ormanda davulların, bongoların çalındığını duyacaksın. Tam tam sesleri etrafta akisler yapacak...»

— «Ya ?»

— «Kızlar dansedecek.»

Riff, «Alâ,» diye düşündü. «Çok alâ.» O da mecmuada böyle şeyler okumuştu. Kızlar kendilerini müziğe kaptırarak, delice bir dans tutturuyorlardı. Yerli müziği bu kadar tesirliydi işte. Londra'da, yağmurlu günlerde, canı sıkıldığı zaman böyle şeyler okurdu Riff. Şimdi kalkmış tam yerine gelmişti. Çok ilgi çekici şeyler göreceğiin anlıoyrdu.

Sammy, «Sana dostça bir nasihatta bulunayım mı ?» dedi.

Riff, dalgın dalgın mırıldandı. «Evet.»

— «Oraya gitme.»

Riff'in teebssümü siliniverdi. «Neden ?»

— «Bu kutsal bir toplantı sayılır.»

— «E ne olacak ?»

Sammy, «Sen yabancısın,» diye mırıldandı.

Riff, ondan sonra müzikle meşgul olmağa, Sammy'e işle alâkalı bazı sualler sormağa çalıştı. Numaralar ne zaman başlıyordu? Müşteriler nelerden hoşlanıyor, nelerden hoşlanmıyorlardı? Kulüb sahibi veya müdürü nasıl bir adamdı? Fakat genç adam Sammy'le konuşurken gözleri kızların boyun, bilek veya parmaklarındaki o voodoo süslerindeydi.

Riff Railey, bu sıcak ve rutubetli adaya hâkim olan müziği yakından dinlemeğe, vahşileri seyretmeğe çoktan karar vermişti.

Genç adam, o akşam kolay kolay uyuyamadı. Londra'dan oraya yaptıkları uzun yolculuk, tropik iklim, şehrin hali ve gürültüsü, Flamingo kulübü... Bunların hepsi bir araya gelince Riff'in de uykusu kaçmıştı. Gece gündüze nazaran daha serinceydi ama bu da kâfi değildi. Bu ada, yabancı bir yerdi. Havası da, kokusu da başkaydı buranın. Riff, çok eğleneceğini biliyordu ama evvelâ Paiti adasına alışması lâzımdı.

Genç adam, ellerini başının altına sokarak, sıcak karanlığa baktı. Ayağıyla tempo tutup duruyordu. Güzel müzik dinledikten sonra daima böyle olurdu. Sesler kulağından gitmez, tempo tutar dururdu.

Riff, birdenbire vaziyeti farketti. Hayali bir müziğe uyarak tempo tutmuyordu o. Hafif, fakat canlı, ısrarlı bir melodiyi dinlemekteydi.

Trompetci, yatakta doğrulup oturdu.

Uzaklarda bongolar çalıyordu. Genç adam, başını salladı. Belki sesler kesilecek veya başka bir hal alacaktı. Belki duyduğu bongo değil, sahile çarpan dalgaların çıkardığı sesti. İngiltere'de olsaydı birinin geç saatte radyo veya pikap çaldığını düşünür ve buna da pek aldırmazdı. Fakat şimdi duyduğunun böyle olmadığını anlıyordu. Canlı, hakiki müzikti bu.

Yataktan kalkarak, çıplak ayaklarıyla pencereye gitti. Dışarıda ağaçların yaprakları hareketsizdi. Dalların aralarında beyaz boyalı evler hafifçe pırıldamaktaydı. Geride esrarlı gölgeler vardı. Bongoların sesi daha iyi duyuluyordu ama bunlar yine uzaktalardı. Riff, kızların güldüklerini duyduğunu da sandı. Veya belki de oan öyle geliyordu.

Riff, onu teşvik etti. «Haydi... Devam... Çok güzel bir melodi bu. Herhalde bir yerli şarkısı olacak.» Kız, geriledi. Trompetçi bağırdı. «Kaçmayın canım!» «Yalvarırım.» Kızın sesi çok hafifti.

Riff, esnedi. Dışarı çıkmak, neler olduğunu anlamak istiyordu. Fakat aynı zamanda uyumağı ve ertesi güne kadar her şeyi unutmağı arzu ediyordu.

Yarın etrafı tetkik etmeğe vakit bulabilirdi. Paiti hakkında öğrenmek istediği bir sürü şey vardı. Bu adada enteresan günler geçireceğine inanıyordu.

Fakat ertesi sabah, adanın o esrarlı hali kalmamıştı. Bongo sesleri kesilmişti. Belki de gece o yanılmış, davullar çalındığını sanmıştı. Kulübün o heyecanlı havası da yoktu. Evet, Dupont alâka uyandıracak bir şehirdi ama burası öyle esrarlı veya medeniyetten uzak bir yer değildi. Geniş sokakların iki tarafında beyaz köşkler vardı. Dükkânların bulunduğu kısım küçük fakat moderndi. Tabii insan sık sık tezatlarla karşılaşıyordu ama bu da hoşuna gidiyordu. Meselâ kulübelerin bulunduğu yan sokaklar ormanda sona ermekteydi. Kaldırımlarda işportalar vardı. Palmiyeler hafif bir rüzgârla nazlı nazlı sallanıyordu.

Kadınların çoğu gayet şıktı. Ekserisi pahalı terzilerden giyiniyorlardı. Bir kısmı ise modernleştirilmiş yerli elbiselerini tercih etmekteydiler. Fakat bunlar da Londra veya New York'luların alay değil, hayranlıklarını uyandıracak şeylerdi. Fakat bütün kadınların müşterek bir tarafları vardı. Muhakkak hepsi de üzerlerinde Dambala'nın kafasını taşıyorlardı.

Voodoo tanrısı güneş ışığında bile bir şeye benzemiyordu. Doğrusu şirin bir tipdeğildi o.

Riff, bir işportanın önünde durdu. Londra'daki ahbaplarına neler alabileceğini düşünüyordu. Birdenbire gözü sıra sıra dizilmiş olan madalyonlara ilişti. O aşina çehre, acaip hattâ korkunç bir tebessümle karşısında duruyordu işte. E, adada bundan daha tipik ve alâka çekici bir şey bulunamazdı. Ahbaplarına böyle iki üç madalyon götürebilirdi. Onların bunlara bayılacaklarını biliyordu.

Birdenbire kara bir el uzandı. Sanki biri madalyonları güneşten korumak istiyordu.

Riff, başını kaldırdı. Karşısında yaşlı bir yerli durmuş, başını sallıyordu. Adamın ağzında sadece iki diş vardı.

— «Bunlar size göre değil, efendim.»

Riff, «Buraya bakın,» diye cevap verdi. «Ben bir kaç hâtıra satın almak istiyordum. Siz de böyle şeyler satmıyor musunuz? Turistleri memnun etmek, onları Dupont'la alâkalı hediyelerle memleketlerine gön

(Lütfen sayfayı çeviriniz)

dermek hoşunuza gitmiyor mu?»

— «Ben hatıra veya hediye satmıyorum, efendim.»

— «Fakat bu kıymetsiz madalyonlar...»

Yaşlı adam, usulca fısıldadı. «Dambala'nın tılsımı sadece ona inananlara satılır. Siz de kutsal addettiğiniz bazı şeylerin yabancılara satılmasını her halde istemezsiniz?»

Bu sözler doğruydu. Riff, güldü. İhtiyar yerli de hafifçe tebessüm etti. Riff'in pek şirin bir gülüşü vardı.

— «Anlıyorum... Doğrusu kimsenin hislerini incitmek istemem.»

— «Evet, efendim.»

— «Bana müsaade.»

Riff, yoluna devam etti. Yaşlı adamın samimiyetine inanmış, onun sözlerini de makul bulmuştu. Fakat trompetçi yaavş yavaş sinirlenmeğe başlıyordu. Bu şehirde Dambala'ya fazla önem veriyorlardı. İnsan nereye bakarsa baksın Dambala'yla karşılaşıyordu. Riff, yavaş yavaş hayâl görmeğe başladığını sandı. Dambala'nın yüzü tahtaya, bakıra ve altına oyulmuştu. Voodoo tanrısı saçakların altından ona bakıyor, kızların kollarında ışıldıyordu. Dambala, ağaçların dallarını bile eğip bükerek, onları kendisine benzetmişti.

Akşam yaklaşırken Riff de Dambala'nın daha çok farkına varmağa başladı. Orkestra öğleden sonra, sıcakta prova yaptı. Sonra müzisyenler Flamingo'daki açılıştan önce bir kaç saat dinlenmeğe karar verdiler. O akşam kulübün salonunda yerlerini aldıkları zaman adaya yavaş yavaş karanlık basıyordu. Havada gizli bir vaad var gibiydi? Neydi bu? Riff, merakının iyice uyandığını hissetti.

Sammy Coin de açılışa gelmişti. Ertesi günü İngiltereye dönecek olan genç adam Riff'le arkadaşlarını takdim etmek niyetindeydi. Sammy'nin sözleri masalarda konuşanların mırıltılarının kesilmesine sebep oldu. Neşeli, heyecanlı sesi müşterileri müziğe hazırladı.

Riff, ayağını vurdu. Trompetini kaldırırken ışıkları aksettirdi bu. Sonra çalmağa başladılar.

Dans meraklılara ta başından ona ve orkestrasına hayran oldular. On dakika içerisinde diğerleri de müzisyenlere ısındılar. Riff, bunu hemen anladı. İnsan böyle şeyleri çabucak farkederdi. Bu yüzden de iyice coşar, bütün sanatını gösterirdi tabii.

Nihayet müziğe biraz ara verdiler. Riff, içinde buz parçalarının şıkırdadığı uzun içki adeta minnetle başına dikerken, birinin yanında hafif bir sesle bir şarkı mırıldandığını duydu. Güzel, esrarlı, insanı hemen saran bir parçaydı bu.

Genç adam döndü. Şarkı söyleyen sigara satan kızlardan biriydi. Ama bir gece evvel kendisine düşman olan kız değildi bu. Riff, ona dikkatle baktı. Bu seferki kız, gündüz ki güneş kadar sıcak gölgeler kadar da esmerdi. O anda sigara almak isteyenler bunu yapamıyacaklardı zira kız dalıp gitmişti. Dalgın dalgın o şarkıyı mırıldanıyordu.

Riff, parmaklarını şaklatarak, tempo tutmaya başladı.

Kız birden bire kendine .geldi irkildi. Sonra da iri siyah gözlerinde müthiş bir korkuyla etrafına bakındı.

Riff, onu teşvik etti. «Ha.ydi... Devam... ...Çok güzel bir melodi bu. Herhalde bir yerli şarkısı olacak.

Kız, geriledi.

Trompetçi bağırdı. «Kaçmayın canım!»

— «Yalvarırım.» Kızın sesi hafif bir fısıltı halinde çıkmıştı. Daha doğrusu bir inilti halinde. Sonra kız dönerek, kalabalığın arasına karıştı. Kendisini toplamak, tabii haline dönmek istermiş gibi etraftakilere sigara paketlerini uzatıp duruyordu.

Riff, yorgun bir tavırla omzunu silkti. Bu adalılar iyi insanlardı ama hepsi de biraz kaçıktı. İlkel melodilerden hoşlanırdı o. Ama her şeyin de fazlası fazlaydı. Vahşi şarkılarını pek beyenmezdi.

Orkestra tekrar çalmağa başladı. Vakit çabuk geçti. gece ilerledikçe pistekiler daha coştular Kahkahalar daha tizleşti. Mırıltılar arttı. Riff, nereye bakarsa baksın, yüzüklerde, bileziklerde, madalyonlar da o çehrayi görüyordu.

Aletlerini kaldırırlar ve müşteriler de salondan çıkarlarken, Riff, yanlarından geçmekte olan kulüp sekreterini durdurdu. K.z. Müdürle o geceki kazanç hakkında konuşmağa gidiyordu. sekreter, inceuzun, hoş bir kızdı. Paris'te tahsil görmüştü. Dört lisanı, anadili gibi konuşmaktaydı. O bir takım batıl inançları olan yerli kızlar gibi değildi. Riff, adaya gelir gelmez sekreterin ne kadar işinin ehli ve çalışkan bir insan olduğunu öğrenmişti. Otel odalarının rahat olup olmadığını sormuş, orkestranın provasını dinlemiş, hepsini eyrı ayrı tebrik etmiş, Paiti parası, yemekler, içkiler ve dil hakkında sorulan sualleri cevaplandırmıştı.

Riff, «Size bir şey sormak istiyorum,» diye mırıldandı.

— «Buyurun, Mr. Railey.» Trompetçinin kendisiyle konuşması hoşuna gitmiş gibiydi. Herkese yardım etmeğe bayılıyordu o.

— «Bu akşam, bir parça duydum. Daha doğrusu bir şarkının başını. üzel bir şeydi bu. Bilmiyorum melodiyi tanıyacakmısınız?»

Şarkıyı ıslıkla çalmağa başladı. Sekreter, yüzünde nazik bir tebessümle onu dinliyordu. Sonra birdenbire irkildi. Yüzündeki o memnuniyet ifadesi silindi. Riff, kızın kendisini zorlayarak, lâkayt bir tavır takınmağa, orada sâkin sâkin durmağa çalıştığını farketti. Aslında sekreter onun yanından uzaklaşmağı istiyordu.

Riff, şarkıyı bitirince, «E?» diye sordu.

Kız, ellerini açtı. «Böyle bir parça bilmiyorum.»

— «Bundan eminmisiniz? Buraya bakın, bu işin içinde bir iş var ama...»

Sekreter, sessiz sedasız başını salladı. Kız dönerken,

(Devamı 32. sayfada)

ÖLÜM SÜVARİLERİ

Karaoğlan ve Sağduk'lar; Mançu akıncılarına tuzak kurarak ellerindeki esirleri kurtarırlar. Fakat toparlanan ve daha da kuvvetlenen Mançular, mukabilin taarruza geçerler. Bu arada Karaoğlan, Bayırgülünün izini kaybeder.

Rus köylüsünün ölüm çığlığı Karaoğlan'ın küfürü ve Mançu erinin ciyak ciyak bağırması bütün ordugâhı ayaklandırmıştı...
42
NE OLUYOR? BU BAGRIŞMALAR NEDİR? BASKIN MI VAR YOKSA ?..
İPİN UCUNU KAÇIRDIK. ŞİMDİ POSTU NASIL KURTARACAĞIZ BAKALIM ?..
Mançu erini haklıyan Karaoğlan, bütün çadırlardan silahlı bir kaç erin fırladığını gördü...
Mançular, büyük bir alışkanlıkla bir solukta kılıç kuşanıp ortaya koştular....

Bir tek Karaoğlan'la it sürüsü kadar Mançu arasında dengesiz bir ölüm kalım kavgası başla-mıştı...
ARKASINI ÇEVİRİN! KUŞATIN ŞU ŞAŞKIN DOMUZU...!
YAVAŞ GEL BRE SALAK! MANTAR TOP-LAMAĞA MI ÇIKTIN, KAVGA-YA MI ?..
BABAM BAYBORA BURADA OLUP BU KAVGAMI GÖR-MELİYDİ...
AAH!
Karaoğlan ansızın dönüşler yaparak arkadan vurmak istiyen beleşçileri de hakla-mayı ih-mal etmi-yordu...

KOŞUN BRE ERLER, YİĞİTLER! BİR KİŞİ HEPİMİZE KARŞI MI GELİ -----
Fakat o Mançu da sözünü tamamlıyamadı --
AMAN!
Fakat bu nisbetsiz kavga beklenen sonucu verdi. Karaoğlan yerden fışkırır gibi ortaya çıkan Mançularla başedemedi, tutsak düştü. Dört bir yandan delikanlının üstüne çullanan sarı yüzlü, kısa boylu Mançular, Karaoğlan'ı kıskıvrak yakaladılar--
BU İŞİN BÖYLE BİTECEĞİ BELLİYDİ... TANRI CEZALARINI VERSİN!..
AH!
BIRAK-MAYIN HA SIKI TUTUN!..
SIKI TUTUN!...

Mançular, Karaoğlan'ı ordugâhın orta yerindeki bir ağacın gövdesine bağladılar. Başına da iki nöbetçi dikip sabaha kadar ayazlattılar... Yorulmuştu. Soğuyan kılıç yaraları canını yakmasına rağmen başı göğsüne düştü, bir süre uyudu. Bir gürültüyle uyandığı zaman ortalığın ışıdığını gördü...
OH... NEYSE SABAHI BULDUK YA YETİŞİR... BU KALABALIK HEP BENİM İÇİN Mİ ?..
Karaoğlan, kendisini kurbanlık gibi seyreden erler içine dikkatlice bakınca, uzun sarı saçlı bir baş gözüne çarptı.
O NE? BU BİZİM BAYIRGÜLÜ!... OH... ÇOK ŞÜKÜR. SAPASAĞLAM...
Gerçekten Mançu erleri, genç kızı, ite kaka ortaya getiriyorlardı...
Onu da Karaoğlan'ın biraz ötesindeki ağaca bağladılar...
KARAOĞLAN! DEMEK SEN DE TUTSAK DÜŞTÜN!
EVET! BİLİRSİN SENİ HEM İSTEMEM HEM DE SENSİZ EDEMEM.

Güneş biraz yükselince çadır-lar arasından bir boru sesi duyuldu. Bir kaç kez uzun uzun öttü kemik boru... Alanı kuşa-tan kalabalığın gürültüsü hemen kesildi...
46
Boru sesleri Mançuların Hakanı Bektor'un geldiğini bildiriyordu. Bektor, korkunç görünüşü ile ağır ağır ilerledi...
BİR ÇOK ERİMİZİN KANINA GİRDİ. CANIN-DAN ETTİ. ONU YAŞATMIYALIM BEKTOR!
SUS AGADİR! ŞUNU YAKIN-DAN BİR GÖ-REYİM HELE!
YAPTIKLARINI DUYDUM DELİKAN-LI! BAŞKA BİR HAKAN OLSA SENİ DİRİ DİRİ YAKARDI, AMA HAYRANLIK DUYDUM. GÜZEL GENÇLER BENİM DUYULACAK YİĞİTLERDİR!..
BÖYLE GÜZEL DÜ-ŞÜNCELERİN SAHİBİ BİR HAKAN NASIL OLUYOR DA BÖYLE KANLI BASKINLARA KA-RIŞIYOR ANLAMIYORUM...

O İŞLERİ ANLAMAK İÇİN DAHA ÇOK GENÇSİN... BU GÜZEL KIZ KARIN MI? ONU NE DİYE BU ALANIN ORTASINA DİKTİLER ACABA?..
KARIM DEĞİL ARKADAŞIMDIR. O DA BENİM GİBİ BİRAZ İNAT ETMİŞ, ÇERİLERİNE BOYUN EĞMEMİŞ O YÜZDEN YANIMA BAĞLADILAR...
BİZİ BURAYA HERHALDE GÜL YÜZÜMÜZÜ SEYİR İÇİN BAĞLAMADILAR. BEN NE İSE AMA BU KIZA EN UFAK BİR KÖTÜLÜK YAPILMAMASI GEREKİR. OYSA ONU DA ÖLDÜRECEK SENİN ADAMLARIN. BUNU SEYRETMEK BİR BÜYÜK HAKAN İÇİN ÇOK UTANÇ VERİCİ OLMALI...
ERKEKÇE BİR İNTİKAM İÇİN BEN YETERİM. KIZA DOKUNMASINLAR!..
EVET... ÜSTELİK ÇOK GENÇ VE GÜZEL... ONUN HAYATINI BAĞIŞLARIM...
EKSİK OLMA, BEKTOR!..

HEMEN SEVİNME... ONA KARŞILIK SEN İKİNİZİN HESABINI TEK BAŞINA VERE-CEKSİN...
48
KABUL, FAKAT, SEN DE ŞUNU UNUTMA. BİR GÜN TÜRKLERİN ELİNE GEÇECEKSİN VE BÜTÜN BU ZULÜM-LERİN HESABINI SEN TEK BAŞINA VERECEK-SİN...
ÖYLE BİR GÜN ASLA OLMAYA-CAK DELİKANLI. TALİHİN AÇIK OLSUN!..
Bayırgülü'nü çözüp götürürlerken genç kız avaz avaz bağırıyordu...
KARAOĞLAN! BEN DE YANINDA OLMAK İSTERİM. SÖYLE BIRAKSIN-LAR BENİ.
KORKMA!.. BAYIRGÜLÜ, BANA GÜVEN VE HER AN HAZIRLIKLI OL! UMUDUNU KESME!..
Bektor, tören için acele hazırlanan otağına doğru yürürken yeniden ortalığı bir uğultu kaplamıştı...
Bayırgülü'nü iki Mançu eri ellerinden tutuyordu. Oysa ki kızın heyecandan ayakta duracak hali yoktu...
AHHH! İŞKENCE BAŞLIYOR. ASLINDA BU KARAOĞLAN'A DEĞİL BANA YAPILAN EN AĞIR İŞKENCE!..

Bütün işlerini yüzüstü bırakıp toplanan erlerin gürültüsü arasında bir atlı, atını deli gibi ortaya sürdü...
Atlı önce geldi, Bektor'un otağı önünde durup, onu selâmladı, sonra atını sürdü uzaklaştı...
Vahşi Mançu'lar kan görme sevinci içinde bar bar bağrışıyorlardı...
HAYDİ YIRTIK PENÇELİ ASLANIM GÖSTER KAMÇILI HÜNERİNİ...
ÖNCE BİR GÜZEL DÖV ŞUNU! SONRA BALTA-BIÇAK ATIŞI BAŞLASIN!..

Mançu atlısı uzun kamçı-
sına havada ıslıklar çaldı-
rarak yaklaştı. Ucu kur-
şunlu sırımı Karaoğlan'ın
yüzüne...

Kamçılı atlıdan sonra baltalı, bıçaklı, kargılı biniciler, birer birer ortaya çıktılar ve hepsi silâhını Karaoğlan'a dokunmadan en yakınına saplamağa çalıştı...

avurunca , delikanlının beyaz üzünde ince kanlı bir iz belirdi. unu başka ele takibetti ...
AH! DAYANAMI-YACAĞIM. BU ÇOK KORKUNÇ ŞEY! DAYANA-MIYACAĞIM!..
Baltalar, bıçaklar, kargılar, görülmemiş bir ustalıkla atılıyor, Karaoğlan'ın saç-larının arasından geçip ağaca gömülüyorlardı ...
GİTTİKÇE YAKINA SAPLI-YORLAR. BU İŞ TADINDAN ÇIKTI. ATILAN BALTALARDAN İKİSİ ŞU İPLERİ BİR KAÇ YERDEN KESSEYDİ BELKİ BİR ŞEYLER YAPABİLİR-DİM ...

52
Sıragını savan atlı çekiliyor, silah değiş-tiriyor ve yeniden atını hedefe doğru sürüyordu...
BU BALTA KÖTÜ GELİYOR. SAĞ OMUZUMU GÖTÜRE-CEK!..
Karaoğlan büzüldü ve baltanın omuzunu kesmesini önledi...
YAŞASIN İPLERDEN BİRİ GİTTİ... BİR TANE DAHA...HAYDİ...
OLDU! İPLER-DEN İSTEDİĞİM AN KURTULA-BİLİRİM...

Sıra artık silahları ete ufak ufak dokundurmağa gelmişti. En makbul vuruş en ufak parça koparan vuruştu. Bir atlı iştahla ileri doğru atıldı...
SIRA BENDE!.. SAVULUN! GÖRÜN KOCA IBIRI!.. YEEEEH!..
Aynı anda Karaoğlan da silkinmiş, iplerden kurtulmuştu...
İŞTE ASIL ŞENLİK ŞİMDİ BAŞLIYOR, ÇAKALLAR!..
HEEEY! BAKIN BAKIN! OĞLAN İPLERDEN KURTULDU! KAÇIYOR!..
BİR YERE KAÇAMAZ. HER YANI SARILI BAKALIM NE YAPACAK?

Fakat, herkesin merak ve heyecandan soluğunun kesildiği sırada görülmemiş bir şey oldu. Karaoğlan göğsüne saplanmak üzere olan kargıyı tutup hızla çekince Mançu çerisi kurşun gibi yere çakıldı...
54
KARA-OĞLAN!
BAYIRGÜLÜ! YANIMA KOŞ!
Göz açıp kapayıncaya kadar olanlar herkesi aptala çevirmişti. Bayırgülü de bundan faydalanmakta kusur etmedi. Kendisini tutan iki çeriden kurtuldu...

YAŞŞA BAYIRGÜLÜ, İYİ KAÇTIN. ŞİMDİ SIKI TUTUN! ZOR BİR İŞ DAHA YAPACAĞIZ!..
TUTUN ŞU ÇILGINI! BENİM DÜNYA DEĞERİNDE ÇADIRIMA AT SÜRÜYOR!..
Gerçekten Karaoğlan, çemberden kurtulmak için, tek çare olarak Hakanın boz çadırını görmüş ve atını içine sürmüş, geçmişti...
Mançular Hakanı Bektor, hırsından deliye dönmüştü.
TEZ TUTUN GETİRİN ŞUNLARI!..
BÖLÜK BÖLÜK HER YANA DAĞILIN HER YAPRAĞIN ALTINI ARAYIN!
Belâlı, korkulu yeni bir kovalamaca başlamıştı yine...

BU AT İKİMİZİ UZUN ZAMAN TAŞIMIYACAK. ARKAMIZDAN GELENLE-Rİ DURDURABİLİRSEM SEN BİR HAYLİ KAÇMIŞ OLURSUN!..
SENİ BIRAKIP GİTMEM KARAOĞLAN, KAÇABİLDİĞİMİZ KADAR KAÇALIM.
TARTIŞMANIN TAM SIRASI, KIZIM! DAYAK YEMEDEN DEDİĞİMİ YAP! HAYDİ!..
Karaoğlan ne yaptı ettiyse arayı çok açamadı. Bir yerde durdular...
DURUP DİNLENMEDEN BİZİMKİLERE ULAŞINCIYA KADAR GÜNEYE AT SÜRE-CEKSİN, UNUTMA!..
Bayırgülü'nün rahatça kaçması için Karaoğlan koşarak, gelen ilk Mançu bölüğünün önüne çıktı...
BENİ GÖRDÜLER! GELİYOR-LAR!..

KOŞUN !
KAÇIYOR --
ORMANIN BÜYÜK BİTKİLERİ ARASINDA GAYET İYİ KAYBOLABİLİRİM ...
ATLARDAN İNİN. AĞAÇLAR SIK. ONU YAYA KOVALIYACAĞIZ !
Mançular, atlardan inip ormana koştular, ama ortalıkta bir yığın bitki ve bir sürü kuştan başka canlı yoktu ...

BİRİSİ BU YANA DOĞRU GELİ-YOR. İYİCE YAKLAŞSIN DA ONUN İŞİNİ BİTİREYİM...
Mançu eri, başına geleceği biliyormuş gibi ağır ağır ilerliyordu. Birden otlar aralandı ve ortaya çıkan Karaoğlan'ın iri yumruğu havada uçtu.
BENİ ARIYORDUN HA... İŞTE BURADAYIM, AMA PEK MEMNUN OLACAĞINI SANMIYORUM...

İŞTE TEK BAŞINA DURUYOR ORA-DA. HAYDİ SALDIRIN YİGİTLERİM!
Karaoğlan, ilk gelen heveslinin kargısını elinden alıp döşüne sapladı...
Arkadan gelenleri de başka oyun-lar bekliyor-du... Karaoğ-lan Mançuları odun yığınlar gibi yığınladı...

ONLARDAN BİRİNİN ATI... SANKİ BENİ BEK-LİYOR!..

Karaoğlan, ata atladığı gibi orman-dan uzak-laştı. Fakat peşine de bir sürü Mançu atlısı takıl-mıştı yine...
GEL ASLANIM! SEN MANÇULA-RA LAYIK HAY-VAN DEĞİL-SİN!

OKUYUCULARLA BAŞBAŞA

Orhan Yalçınkaya — İstanbul

«Karaoğlanını nasıl seviyorsam, onun yaratıcısı olan siz Suat ağabeyimi de öyle seviyorum. Nasıl sevmiyeyim ki, bizi kötü hikâyelerden kurtardınız. İsteklerime gelince:

1— Ret Kit'in yerine Karaoğlan'ın film fotolarını koyamaz mısınız?

2— Bazı köşebaşı kitapçılarında kenarı boyanmış Karaoğlan cilt ve sayıları var. Bunları sizin boyamadığınıza eminim. Acaba bu değerli dergiyi kim boyar da böyle satar?

3— Karaoğlan'ın biraz da öz yurdunda maceralar yaşamasını istiyoruz. Baybora ve Balaban'ı çok özledik.

4— Ogan mecmuasını hangi millete ait ressamlar çiziyor? Büyük boy çıkmaz mı? Fiatı 1 lira olsa da razıyız.

5— Bende olmıyan kıymetli bir fotoğrafınızı arzuluyorum.

İlginize teşekkürler, hemen cevaplarınıza geçiyoruz.

1— Karaoğlan'ın film fotoğraflarını ilerde ayrı bir cilt halinde foto-roman halinde yayınlıyacağız.

2— Tabii ki, kenarı boyalı dergi ve ciltleri biz satmıyoruz. Bazı açıkgözler, ıskartaya çıkan dergi ve ciltleri boyayıp satışa çıkarıyorlar.

3— Geçen sayımızda bir başka okuyucumuza verdiğimiz cevapta da yazmıştık. Bazı maceralarda Baybora ve Balabana rol düşmeyince, ille de ikisi olsun diye zorlama hikâye yazmak yoluna gitmiyoruz.

4— Ogan'ı bugünkü şeklini değiştirmeyi ve fiatını 1 liraya çıkarmayı doğru bulmuyoruz.

5— Suat Yalaz'ın resmini ilk fırsatta yollıyacağız.

İsmail Nedret Eryürek — Mersin

«Ben de, diğer KARAOĞLAN okuyucuları gibi Karaoğlanın 1 numaralı hayranlarındanım. Sizden bazı isteklerim var.

1. Karaoğlan haftada iki defa çıkmaz mı?
2. Karaoğlanı renkli olarak neşredemez misiniz?
3. Sizden, bende eksik olan Karaoğlan sayılarını istesem gönderir misiniz? Kaç şekilde gönderme işlemi yapıyorsunuz? Bu işlemler bazı hallerde değişebilir mi?
4. Suat Yalazın ve Karaoğlanın birer kartpostal resimlerini rica ediyorum.
5. Şimdiye kadar çıkan Karaoğlan ciltleri hangileridir? Liste halinde bunu yazınız.
6. Bundan sonra çevrilecek Karaoğlan filminin adı nedir?
7. Ergenekon destanı ne zaman çıkacak? Resimli mi olacak? Fiatı nedir?

1— Karaoğlan'ın haftada iki defa çıkması imkânsız...

2— Renkli olarak çıkması da şimdilik gücümüzün dışında.

3— Eksik sayılarımızın bedelini posta veya damga pulu olarak taahhütlü bir mektupla yollarsanız, göndeririz.

4— Karaoğlan'ın elimizde kartpostal resmi yok. Suat Yalaz'ın fotoğrafını ilk fırsatta yollıyacağız

5— Şimdiye kadar çıkan ve elimizde mevcudu kalan Karaoğlan ciltlerinin isimlerini liste halinde 110. sayımızda yayınladık.

6— İkinci Karaoğlan filminin adı «Baybora'nın Oğlu» dur.

7— «Ergenekon Destanı» cildi ay başında çıkacak. Fiatı 5 liradır.

★

Hepinize sevgi ve selâmlar.

RED KİT Mahkemede

(ÇOK KORKUNÇ BİR SES...) SENİ DE ALACAĞIZ KAATİL!
ÇOK YAŞAMIYACAKSIN!!
ERTESİ SABAH...
ŞEHİR HALKI DÜN GECE HORTLAKLARI GÖRMÜŞ. ONLARI SENİN ÖLDÜRDÜĞÜNÜ BİLİYORLAR!
KAPIYI KAPA!
KAATİL!!
62

BET TİKET! HORTLAKLAR!!!
KAPI İYİCE KAPALI!
KORKACAK BİR ŞEY YOK!
ŞUUUU!
ANNEEE!
63

NE VAR ÖLÜ GÖMEN ?! NEŞELİ DEĞİLSİN. HER ZAMAN GÖRDÜĞÜN ŞEY TEKRARLANACAK!
MAHKEME İSTERİM!
HAKİMİ ÖLDÜRMESEYDİN!
PIŞMAN OLACAKSIN!
BİZ DE!..
DURUN!
?!?
?!?
64
ÖĞRETMEN BAY VİLYAM GELİYOR!
DELİLİK ETMEYİN! BU GECEYE KADAR SİZE RED KİT VE HAKİMİ GETİRECEĞİM!
YAŞAYIN!
KURTULDUK!

Futbolcular için Dönemeç yaş kaçtır ?..

SPOR

MEKSİKA'dan gelen haberlerde Meksika Panteri olarak adlandırılan kaleci Carbajal'ın 5 inci defa Dünya Kupasında Meksika kalesini korumaya hazırlandığı bildiriliyor. Futbolcular için 30 yaş dönemeç yaşı sayılırken 40 yaşına yaklaşmış bir kalecinin hâlâ millî takım kalesini koruması bir fevkalâdelik olarak gösterilir elbette. İngilterede finalleri yapılacak bu Dünya Kupası belki de birçok futbolcu için son şeref mücadelesi olacak.

Önümüzdeki mevsim Avrupanın kurt futbolcularından Real Madridli Macar Puşkaş ile solaçık Gento futbolü bırakacaklar, eski Reral Madrid'li Di Stefano da artık sahalara veda edecek. Bu futbolcuların hepsinin yaşları 35 in üzerinde. Hele Di Stefano 39 yaşında. Bu sırada millî kadroya alınıp alınmaması münakaşa edilen Fransız Kopa ile Bulgar Kolev de 35 yaşı geride bırakan kıymetler. Bütün bu futbolcular topu kafaları ile oynadıkları için hâlâ sahada bulunuyorlar.

Bizde de profesyonellik futbolcuların sahadaki ömürlerini uzatmış bulunuyor. Bugün, düne nazaran 30 yaş futbolümüz için olgunluk çağı oluyor. Takımlarında başarılı maçlarını alkışlamakta devam ettiğimiz pekçok futbolcumuz var ki bunların yaşları 30 un üzerindedir.

Evvelâ yaşları otuzu bulan meşhurları sayıverelim: Futbol ömürleri kısa olan İtalyanlar arasında hâlâ oynıyan Can; takımlarının yükünü taşımaya devam eden ve gençlerin yapamadıklarını yapan Fenerbahçe kaptanı Şeref; Galatasarayın golcüsü, 8 defa gol kıralı Metin; Fenerbahçenin geçilmez beki İsmail; Göztepenin fedakâr santrhafı Sabahattin; Altay'ın artist kalecisi Varol otuz yaşını buldukları halde takımlarında vaz geçilmez oyuncu olarak yer alıyorlar.

Bir de 30 yaşı geçtikleri halde hâlâ beğenilen ve aranan futbolcular var ki onları da takdirle analım :

Beşiktaşın teknik ve artistik futbolcusu, muntazam hayatlı, spor âşığı Suat Mamat 36 yaşında. Galatasarayda ikinci baharını yaşayan Naci Erdem 35 yaşına bastı. Galatasaraylı Kadri, 50 nci defa millî formayı giymeye azimli Turgay, Avusturyada beğenilen eski Fenerbahçeli kaleci Şükrü 34 yaşlarını buldular.

Vefalı Candemir ile Hilmi 32 yaşlarına bastılar. Beşiktaşın her zaman aynı oyunu çıkaran futbolcusu Kaya da onlarla yaşıt... Kaleci Necmi ise 1 yaş daha küçük ve 31 yaşında.

Bu yukarıda saydıklarımıza arada sırada takımlarında yer alan diğer yaşlı futbolcuları da eklemek mümkün. Zaman geçiyor, dünkü delikanlılar bugün tecrübeli ve yaşlı futbolcular olarak sahada top koşturmaya başlıyorlar. Dikkat ederseniz bugün hâlâ beğenilen ve başarı sağlıyanlardan yaşlı olanlar hep özel hayatları mazbut olanlardır. Tribünlerden yükselen alkışlarla kendilerini kaybeden nice delikanlılar şöhretin zirvesine çıkamadan sahadan silinip gitmişlerdir veya bugün varlıklarını, şöhretlerini yitirmişlerdirler. Bir sporcu için en övünülecek şey sevdiği renklere uzun yıllar hizmet edebilmek, hergün şöhretini arttırmaktır. Bunun yanında, artık dillere destan oyunlarını çıkaramayınca da, hergün bir parça daha şöhretinden, kudretinden kaybetmeden sahadan ayrılmayı bilmek, şan ve şerefle futbolculuk hayatını kapamak da bir hünerdir.

---

5 YOLCU

(6 ncı sayfadan devam)

trompetçi hiddetle onun arkasından seslendi. «Yapmayın ca-Bunu turistlere yaparsınız. Bana eğlencenin nerede olduğunu söyleyin yeter. Ben kalkar oraya giderim.»

Kız, bu sözlere aldırmadı bile.

Sammy Coin, başını üzüntüyle sallayarak Riff'in yanına sokuldu. «Sana bu işe burnunu sokmamanı söylemedim mi? Sen böyle şeylere karışma, oğlum. Rock and Roll değil bu.»

Bill, trompet kutusunu vurarak, kapattı. Bu gece, o bongo seslerini duyduğu takdirde gidip ne olduğunu anlayacaktı. Madem eğlencenin nerede olduğunu kendisine söylemek istemiyorlardı. O halde orayı gidip kendisi bulacaktı. Burnu çabuk koku alırdı onun.

Bongo sesi usulca rüyalarına sızdı. Riff, yan döndü. Şimdi ses oteldeki bir makinenin çıkardığı boğuk gürültüye benziyordu. Trompetçiyi, bongo sesi değil de, ondan sonraki ani ve derin sessizlik uyandırdı.

(Devamı gelecek sayıda)

Dizgi ve Baskı : TÜRKİYE BASIMEVİ

BOBİZOROS
BOBİ BİZİM POSTU PARÇALAMIŞ... BEN GİDİP YENİ BİR TANE SATIN ALAYIM!
UNUTMA AYNI ZAMANDA BİRAZ DA ET GETİR!
GEL. İNAT ETME! DÜKKÂNA AZ BİR YOL KALDI!
BİR TAŞ ATARSAM, ARKASINDAN KOŞAR!
?
TAK
YAKALA!
...TAŞ TABİ BİR TAŞIN ÜZERİNE DÜŞER...
KÜT!
ÇOK ÇABUK DÖNÜNÜZ! POST'LA BİRAZ ET ALDINIZ MI?
YARISINI DEĞİL, HEPSİNİ. İÇERİDE BİR PARÇA ET VAR!..ARKAMIZDAN KOŞAN DA POST İÇİN!!
GIRRR
BEN DE GELİYORUM! DURMAYIN!

OGAN

BAŞTANBAŞA RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Bayilerden Arayınız...